

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Néma szövetség a pedáloknál**

1. Néma szövetség a pedáloknál

Homály Bálint

A dinamóterem fémes dübörgésében János, a G534-es jelzésű munkás, észrevétlenül próbált közelebb mozdulni a szomszédos sorhoz. Az izzadtságtól csillogó vállai feszültek, ahogy a megszokottnál jóval nagyobb erővel taposta a hajtókart: a pluszban termelt energiát átirányítva próbálta tehermentesíteni az idős asszonyt. Nagymama pedáljainál a kijelző mutatója egy rövid pillanatra visszahúzódott a kritikus vörös tartományból.

Az idős nő azonnal megérezte a fizikai nyomás enyhülését. Nem fordította teljesen felé a fejét, csak megrázta őszülő fejét. A Kolónia törvényei tiltották az efféle önzetlen erőátvitelt és a szabályellenes szolidaritást; a büntetés szintleminősítés vagy azonnali áttelepítés volt.

– Menj vissza a saját szektorodba, G534-es – mondta Nagymama fagyos kimértséggel, mintha pusztá idegentutasítás volna. – A rendszer matematikáját nem csaphatod be hirtelen kilengésekkel.

Pedig abban a szűk másodpercben, amíg tekintetük a nehéz, ózonszagú levegőben összeért, felsejlett az elfojtott gyengédség. János pontosan tudta, hogy a nő elutasítása mögött féltés rejtőzik: a nagymama nem akarta, hogy az Őrszem-3 élesedő figyelme a férfira terelődjön.

A csarnok szélén Őrszem-3 optikai szenzora éles vörössel villant fel. A fémburkolatú egység nehéz léptei gépies ütemben visszhangoztak a rácsos padlón, ahogy a hálózati feszültség-ingadozás pontos koordinátáit kereste. János visszalépett saját dinamójához, de az elfojtott vonzalom csöndes jelenléte ott maradt köztük a fémvázak árnyékában.